

PREDUSJEVNA VRIJEDNOST
OZIMNIH KRMNIH MEĐUUSJEVA
U VIDU DOSADANJIH
ISTRAŽIVANJA

Krmni međuusjevi ne igraju samo važnu ulogu pri povećanju kvalitete krmne baze, nego oni i znatno utječu na strukturu i plodnost tla. Njihova različita predusjevna vrijednost je rezultanta kompleksnih utjecaja, kako je to iznio Šoštarić-Pisačić (1).

Kod ozimih krmnih međuusjeva je ta predusjevna vrijednost naročito različita, pak smatramo, da će biti od

Oz. krmni međuusjev	Gnojenje	Suha tvar	Biljna hraniva u korijenu i strnjici:
			N P ₂ O ₅ K ₂ O
Krmna ogrštica	PK	bez N	12 q/ha 18 kg/ha 12 kg/ha 21 kg/ha
Krmna ogrštica	"	+50 kg N	21 " 37 " 19 " 38 "
Landsberška smjesa	"	+20 " "	33 " 76 " 29 " 61 "
Oz. grahorica + raz	"	+30 " "	39 " 68 " 34 " 59 "
Oz. grahorica + ječam	"	+30 " "	30 " 70 " 29 " 51 "
Zelena raz	"	+40 " "	70 " 59 " 43 " 73 "

Kako vidimo radi se o vrlo velikim količinama organske mase, koja sadrži i velike količine biljnih hraniva. Usporedbe radi spominjem, da u 100 mte stajskoga gnoja u prosjeku ima 17 mtc organske mase (ostalo je voda i pepeo). Konekamp (4) je odnos suhe tvari podzemnih dijelova biljaka suhe tvari nadzemnih dijelova nazvao "Wurzelwert" i iznosi, da je ta vrijednost vrlo različita. On veli, da nam visok prinos korijenja jednog usjeva mora biti jednak tako važan, kao nadzemni prinos. Međutim, nije samo količinski odnos bitan za vrijednost korijena, nego

b) Finoća korijena te njegova zastupljenost u pojedinim horizontima i agregatima tla. Ogrštica, repica i inkarnatka ostavljaju relativno malu količinu korijenja u tlu, a ipak ono ima vrlo pozitivan učinak na ugorenost tla, jer se njihovo vrlo tanko i brojno korijenje (u površinskom horizontu) nalazi između pojedinih najstnijih čestica tla.

interesa ukratko spomenuti pojedine faktore, koji je sačinjavaju.

U pozitivnom smislu oz. krmni medusjevi djeluju na

a) Povišenje udjela humusa u tlu zbog veće ili manje količine korijena, koje ostaje u tlu. Ta količina je kod oz. krmnih medjuusjeva znatna, ali u prvom redu zavisi o vrsti usjeva. Prema F r e c k m a n n u (2) ostaje u tlu (strništa i korijenje) suhe tvari kod Landsberške smjese ... 35 q/ha, repice ... 50 q/ha i oz raži ... 55 q/ha. (Kod lucerne i djeteline ... 95 q/ha, a kod trava u prosjeku 148 q/ha). Prema ispitivanjima Pokusne stanice L im b u r g e r h o f (3) ostalo je u tlu:

c) Sadržina dušika u krijućem. Prema Könekampu (4) sadrži krijeđe gramineja samo 0,2%, a ono leguminoza 2–3% N. To je ogromna razlika, iz koje izlazi i izvanredno povoljna predusjevna vrijednost leguminoza. Ovo obogaćivanje tla dušikom uvelike djeluje na razvijanje i prirode idućih usjeva. N u krijeđu, međutim, mogu idući usjevi iskoristiti samo oko 40%. Lyon (5) je u državi New York utvrdio, da je ipak obogaćenje tla na dušiku kod nekih jednogodišnjih leguminoza (soja, stočni grasač) znatno slabije, nego kod dvogodišnjeg i višegodišnjeg leguminoza, te da idući usjev sadrži iza prvih jedva polovicu N nego iza posljednjih.

Po našem mišljenju su momenti, izneseni pod b) i c) mnogo važniji za predusjevnu vrijednost, nego količinski odnos korijenja. Tako je zelena raz poznata kao znatno slabiji predusjev nego oz. grahorica i raz, iako joj je »vrijednost korijenja«, prema Kö-

nekampu, veća, a osim toga oslobada znatno ranije tlo.

d) Ispravno uspjeli krmni usjevi imaju vrlo gust sklop, koji naročito povoljno djeluje na mikroklimatske odnose, vlagu površinskog sloja i uvjete razvijanja stvara naročito povoljnju ugorenost tla. Zato kod gnojenja oz. krmnih međuusjeva ne smijemo štedjeti, jer se to ne osvjećuje samo na slabim prirodima, nego i na zakašnjenu košnje i na ugorenost tla.

Negativni utjecaj oz. krmnih međuusjeva na idući usjev može biti:

a) Iscrpljenje zimskih rezervi vode u tlu. Najveća je mogućnost, da se to iscrpljenje manifestira kod kasnih ozimih međuusjeva, naročito, ako su dali visoke prirode. Šoštarić-Pisačić (1) je ovaj problem obradio i iznio mјere, koje mogu uspješno smanjiti ovu opasnost. Treba još spomenuti slijedeće :

Neki autori tvrde, da korištenje vode po ozimim krmnim međuusjevima ide na račun onih oborinskih količina, koje bi ionako otekle, t. j. koje tlo ionako ne može akumulirati. Konečak amp (6) je utvrdio, da idući usjev (krumpir) troši manje vode, ako stoji iza oz. međuusjeva, nego ako dode na golo tlo, tako da je ukupni potrošak vode bio u oba slučaja približno isti (539 1/m² po međuusjevu i krumpiru, a 525 1/m² po golom tlu i krumpiru). Schmidt (7) je kod raži za zelenu krmu vršio gnojidbene pokuse s doziranjem dušika. Kod vrlo visokih doza (150 i 200 kg N/ha) dobio je dakako, najveći prirod. Kao idući usjev uzeo je krumpir, koji je sadio u 2 maha. On je dao baš kod tih kombinacija veće prirode, nego slično gnojeni krumpir na golom tlu, iako je dotična krumpir na golom tlu, iako je dotična

godina bila vrlo suha. Čak je kod najviše doze N, krumpir zasadjen tek 27. V. iza zelene raži, došao prirod krumpira, koji je bio zasadjen na golom tlu 2 tjedna ranije. Prinos ukupne tvari zelene raži i krumpira bio je dvostruko veći nego prinos suhe tvari samoga krumpira, bez prethodnog oz. međuusjeva. Sekera (8), Baumann (9) i neki drugi autori smatraju, da u područjima s visokim oborinama i teškim tlom, oz. krmni usjevi korištenjem suvišne vode djeluju čak korisno. Titzek (10) dovodi iscrpljenje po raznim oz. međuusjevima u vezu s gnojenjem. Poznato je, da gnojenje znatno smanjuje transpiracioni koeficijent. Biljke, koje imaju visoku sadržinu P i K (repica, Rapko, Vicia villosa, oz. grahorica s raži ili pšenicom) pokazuju su u njegovim pokusima znatno manje iscrpljenje tla, nego biljke s niskom sadržinom P i K (Lolium multiflorum, inkarnatka i Landsberška smjesa). Talijanski ljuj transpirira dva puta više vode u odnosu na suhu tvar lišća nego Vicia villosa. Opitz i Tamme (11) su kroz 3 godine na pjeskovitom tlu (Berlin) ispitivali potrošak vode po naknadnim i oz. međuusjevima na dubinu do 75 cm, te utvrdili, da je sadržina vode bila samo nešto niža u tlu s međuusjevima nego na golom tlu (što bi kod oz. međuusjeva, bez velikih razlika odgovaralo oko 20 mm oborina). Međutim je ipak u vrijeme košnje oz. međuusjeva — leguminoza ta razlika bila velika te je iza njih krumpir kao glavni usjev imao znatno manju rezervu vlage na raspoloženju. No leguminoze su (koje stižu kasnije i troše znatno više vode) taj nedostatak posvema nadomjestile svojim boljim predusjevnim svojstvima, tako da je prosj. prirod krumpira iznosio:

Iza oz. grahorice (<i>Vicia villosa</i>) i raži	299 q/ha
Iza zelene raži	255 "
Iza Rapka (križanac oz. repice i kelja)	267 "
Iza Landsberške smjesa	229 "
Iza ugara (strništa oz. raži)	303 "

Šoštarić-Pisačić (1) je u Kalinovici imao na velikim površinama kroz 6 godina vrlo dobra iskustva sa smjesom oz. grahorice, graška i raži, kao predusjevom za kukuruz u zrnu. On iznosi, da je čak 1939. godine kod abnormalno kasne sjetve (7.—10.

VI.) imao kod »Osmaka« nešto veći prirod nego na površinama, zasijanim 4—6 1/2 tjedana ranije.

Općenito se može reći, da je iscrpljenje vode najveće kod oz. leguminoza, ali da to zbog njihovih drugih prednosti nema naročito negativnih

posljedica. Samo Landsberška smjesa, koja dolazi vrlo kasno, ima negativno djelovanje. U sušnjim područjima dakako taj problem postavlja se u oštrijoj mjeri.

b) Iscrpljenje biljnih hraniva, ako se tlo ne gnoji dovoljno prilikom sjetve oz. međuusjeva. Bez ispravnog gnojenja nema rentabilne kulture međuusjeva uopće. Šoštarić - Pisačić (1) iznosi prednosti gnojenja oz. krmnih međuusjeva slabijom dozom stajskog gnoja uz 200 kg 40% kalijeve soli i 300 kg superfosfata na 1 ha. Neleguminozama se preporučuje još dodavanje 50—150 kg N/ha. To se odrazuje u ranijem do-

N-gnojenje	Prirod zelene mase
50 kg/ha	197,4 q/ha
100 kg/ha	278,6 q/ha
150 kg/ha	350,6 q/ha
200 kg/ha	435,0 q/ha

Vidimo, da je N-gnojenjem postignut veliki višak, ali da je prirodima izvučeno iz tla više fosfora, a naročito znatno više kalija nego što je bilo dodano gnojenjem. Vrlo opširna istraživanja izvršio je Titzck (10) kod raznih oz. krmnih međuusjeva i njihovog utjecaja na iduće naknadne

S prirodima je bilo približno izneseno sa 1 ha:

Usjev	Apr. prirod zel. mase	P ₂ O ₅	K ₂ O
Rapko	350 q/ha	40 kg	180 kg
Krmna répica	350 q/ha	40 kg	180 kg
Zelena raž	300 q/ha	37 kg	180 kg
Landsberška smjesa	300 q/ha	32 kg	160 kg
Oz. grahorica + raž	250 q/ha	32 kg	135 kg

Ion je utvrdio vrlo jako iscrpljenje tla na kaliju, jer se u prirodima našla oko dva puta veća količina K₂O nego je bila dodana gnojenjem. Naročito jako je iscrpljenje kalija kod neleguminoza (osobito Brassica vrste). Interesantno je spomenuti, da jače iscrpljenje P i K nije negativno djelovalo na idući usjev. Siebert (13) je kod gnojidbenih pokusa s dušikom kod zelenih raži utvrdio, da kod osnovnog gnojenja od 48 kg/ha P₂O₅ i 80 kg K₂O uz povišenje priroda, koji je išao paralelno s povišenjem doza dušika, iscrpljenje P₂O₅ nije poraslo, ali je količina kalija već i kod niskog priroda (bez N-gnojenja 155 mte/ha zelene mase) iznosila 112 kg/ha, a kod viših doza neznatno porasla. I tu se — iako u znatno manjoj mjeri — potvr-

spjeću za kcšnju i znatno većem prirodu, kao i prinosu proteina. Oz. krmni međuusjevi ionako iskoriste samo manji dio gnojiva, a ostalo ostaje za idući usjev. Vidi također Šoštarić - Pisačić i Gliha-Botić (12). Treba imati u vidu, da se utrošena gnojiva ionako vraćaju opet u tlo povećanom proizvodnjom stajskog gnoja.

Žetvom oz. međuusjeva, ako su ovi dobro urodili, izvlačimo znatne količine biljnih hraniva. Tako je Schmidt (7) kod gnojidbenog pokusa sa zelenom raži utvrdio, da je kraj osnovnog gnojenja od 80 kg K₂O i 30 kg P₂O₅ na 1 ha u prirodima bilo:

U prirodima kg/ha			
N	K ₂ O	P ₂ O ₅	
58,7	112,5	25,0	
85,4	161,0	34,3	
116,0	194,0	37,6	
150,0	244,0	46,5	

usjeve (zeleni kukuruz i stočni kelj). Doziranje biljnih hraniva u većem broju pokusa (3—8) bilo je različito: 20—40 kg N/ha kod leguminoza i njihovih smjesa, a 80 kg N/ha kod neleguminoza, te 80—120 kg/ha K₂O i 18—50 kg/ha P₂O₅.

dilo, da povišenjem priroda kod N-gnojenja, iznos kalija znatno premašuje dodanu količinu kod standardnih doza gnojenja.

Iz toga izlazi, da krmne međuusjeve svakako treba ispravno gnojiti — iako su neki u stanju da iz dubljih slojeva tla asimiliraju znatne količine hraniva, naročito kalija,

c) Zakašnjenje setve i duće gusjeva, u slučaju, da se košnja, naročito kod kasnih međuusjeva, otegne abnormalno dugu, bilo zbog hladnog proljeća, bilo zbog stalnih kiša u vrijeme košnje. Ovo posljednje je, dakako, znatno opasnije na teškim i slabo propusnim tlima.

Svi ovi izneseni, pozitivni i negativni momenti čine predusjevnu

vrijednost pojedinih oz. krmnih usjeva. Ona se mora mnogo šire shvatiti nego kako je Könekamp (6) definira: »Svi utjecaji, koji djeluju na ugorenost tla, čine u svom zbroju predusjevnu vrijednost«. On doduše spominje, da ima još nekih, za sada slabo poznatih faktora, koji pridonose predusjevnoj vrijednosti pojedine kulture, te veli: »Brzo i u gustom sklopu rastući usjevi, koji sakupljaju dušik, te imaju bogato razvijeni i dubok korijenov sistem i nemaju naročito velike zahtjeve za biljna hraniva i vodu, najbolji su predusjevi«.

Da predusjevna vrijednost pojedinih oz. krmnih međuusjeva zaista dože do punog učinka, potrebno je dvoje:

a) da se odmah iza košnje oz. međuusjeva tlo ispravno obradi i priredi za sjetvu, te ona izvrši bez odlaganja, tako da između košnje i sjetve ne prođe više od 3—5 dana. Ako se radi o većoj površini, koja se uskcesivno kosi i daje stoci, ne smije se čekati, dok se sav usjev pokosi, nego se uskcesivno odmah obrađuje i zasije ona površina, koja se

netom pokosi. To je vrlo važno, a jednako je važna dubina oranja. Iza ozimih krmnih međuusjeva treba udesiti dubinu oranja prema specifičnoj dubini glavne mase korijenja i ugorenosti, dakle u pravilu plitko iza inkarnatke i Ladsberške smjese, a srednje duboko iza *Brassica* vrsta.

b) izbor najpodesnijeg idućeg usjeva. Općenito se može reći, da iza ranih i srednje kasnih oz. međuusjeva mogu bez daljnje doći glavni jari usjevi, koji se normalno siju kasnije (kukuruz, krumpir, sunčokret za zrno), a iza kasnih bit će sigurnije, ako sijemo naknadne krmne usjeve. Kasni međuusjevi su leguminoze, bilo čiste (inkarnatka), bilo u smjesama (Landsberška smjesa i oz. grahorica, odn. grašak s oz. zobi), a srednje kasni su leguminoze s oz. raži, pšenicom ili ječmom.

Leguminoze troše znatne količine vlage iz tla, a obogaćuju tlo, pak je zato najbolje, da se iza njih siju resistentni na sušu naknadni krmni usjevi, koji zahtijevaju mnogo N i ugorenost tla (silažni usjevi, stočni kelj, podzemna koraba i sl.).

LITERATURA

1. K. Šoštarić-Pisačić: »Krmni međuusjevi«. Agron. glasnik, Zagreb, br. 11/1954. pp. 609—632.
2. W. Freckmann: »Über d. Vorfruchtwert d. wichtigsten Kulturpflanzen«. Z. Pfl. Ernährung, Düngung u. Bodenkunde, 45, 1949, pp. 263/67.
3. Arb. d. Landw. Versuchsstation Limburgerhof, Ludwigs-hafen 1939.
4. A. Könekamp: »Teilergebnisse v. Wurzeluntersuchungen«. Z. Pfl. Er-nährung, Düngung u. Bodenkunde, 60, 1953. Heft. 2.
5. T. L. Lyon: »The Residual Effects of some Leguminous Crops«. Cornell Univ. Bull. 645. Ithaca, 1936.
6. A. Könekamp: »Der Zwischenfruchtbau«. Ludwigsburg, 1949.
7. K. Schmidt: »Zwischenfruchtbau v. Winterrogen z. Gewinnung eiweis-sreichen Futters«. Pflanzenbau, 12, 1935. pp. 211—219.
8. F. Sekera: »Die Anpassung d. Düngerwirtschaft an d. Wasserversorgung d. Pflanze«. Phosphorsäure, 3, 1933. pp. 1—63.
9. H. Baumann: »Zwischenfruchtbau u. Wasserhaushalt d. Bodens«. Mitt. Landw. 1937, pp. 674/5.
10. W. Titzek: »Über d. Phosphorsäure-u. Kalishaushalt b. Winterzwischen-früchten«. Landw. Jahrb. 92, 1942. pp. 318—393.
11. K. Opitz-E. Tam: »Über d. Einfluss d. Anbaues v. Grünfutter u. Silo-pflanzen im Zwischenfruchtbau auf d. Wasserstand d. Bodens u. d. Ertrags-leistung d. Hauptfrüchte«. Z. Pfl. Ernährung, Düngung u. Bodenkunde 15, 1939. pp. 1—46.
12. K. Šoštarić - Pisačić i Nj. Gliha-Botić: »Rezultati pokusa s oz. krmnim međuusjevima u NR Hrvatskoj«. Bljna proizvodnja br. 5/1954.
13. H. Siebert: »Einfluss v. steigenden Stickstoffgaben auf Ertrag u. Güte einiger Zwischenfrüchte«. Landw. Jahrb. 87, 1939, pp. 112—158.
14. K. Šoštarić-Pisačić, Nj. Gliha-Botić i D. Bregeš: »Utjecaj ozimih krmnih međuusjeva na kukuruz kao idući usjev«. Agron. glasnik, br. 12/1954. pp. 715—729.

Dr. Šoštarić-Pisačić